

إِذَا رَأَيْتُمُوهُ فَصُومُوا، وَإِذَا رَأَيْتُمُوهُ فَأَفْطِرُوا، فَإِنْ عُمَّ عَلَيْكُمْ فَافْطَرُوا لَهُ». "كله مو چې وليده (مياشت)، نو روزه شی، او کله مو چې وليده نو بوزه شی، او که چیرته درباندي وربخ شوه نو حساب ورته ونیسئ

له ابن عمر رضي الله عنهما څخه روایت دی وايې چې له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه مې اورېدلي دي چې فرمايل يې: «إِذَا رَأَيْتُمُوهُ فَصُومُوا، وَإِذَا رَأَيْتُمُوهُ فَأَفْطِرُوا، فَإِنْ عُمَّ عَلَيْكُمْ فَافْطَرُوا لَهُ». "كله مو چې وليده (مياشت)، نو روزه شی، او کله مو چې وليده نو بوزه شی، او که چیرته درباندي وربخ شوه نو حساب ورته ونیسئ".

[صحيح] [متفق عليه دی (بخاري او مسلم دواړو روايت کړي دی)]

رسول الله صلى الله عليه وسلم د رمضان د مياشتې د داخلېدو او پای ته رسېدو د علامې په اړه وضاحت ورکړې او فرمايلي يې دي: کله مو چې د رمضان مياشت وليده نو روزه شی، او که چیرته ستاسو او د مياشتې تر منځ وربخ راغله او درڅخه پټه شوه نو د شعبان د مياشتې دېرش ورځې وشمېرئ، او کله مو چې د شوال مياشت وليده نو بوزه شی، او که چیرته ستاسو او د مياشتې تر منځ وربخ راغله نو د رمضان د مياشتې دېرش ورځې وشمېرئ.

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/4549>

